

יס צימינה ומשמאלה
 ז צימינה-ז חושב"כ,
 זב יושר ודברי אמת,
 חושב"כ, שהוא האור
 בחוך החושך, וכמו
 בני זה תלמוד בבלי,
 ז והאור להאיר תוך
 השכר לכנישת השמאל
 זו השפ"א (תרל"א ליל
 בפירושו על אבות דרך
 זה אחזקו עשירי השמח
 זכר שגא ע"י האדם
 זו, וכדכתיב (הכלים
 אכל אשריך ועוז לך,
 ע"י היגיעה שלו, וזה
 לקו-היינו צמה שגא
 שמאל מסניר השפ"א
 ה שפועה ע"י עבודתו
 רות, ולכן חושב"כ
 מעשה האדם, על ידו
 זוה צימין ונר חנוכה
 זה על ענין חושב"כ
 של חושב"כ הדוחה
 חושך, הוא דייקא

האדם בסגולה ימים
 f. יכול לזכות צימים

עבודת האדם, ולכן הוא

אלו, ואיזה אורות גדולים יורדים צימים אלו,
 ושבתוך הנרות מאיר אור הגנוז, יראה להכין
 עצמו לקבל הארת הימים האלו, שיהא ביכולתו
 להלל ולהודות להש"ת מפנימיות לבו, שיהא
 ביכולתו לקבוע האור דימים אלו בחוכו, ויעבר
 את עצמו מכל דברים המטכזים אותו מלהגיע
 להפנימיות, לבעל החכמה החילונית המפריעים

the results
 appear
 הפך

להגיע להפנימיות של חכמת התורה, ומסחירים
 את האור של חושב"כ הגנוז בחוך לבו, וע"י
 שיכין עצמו כראוי וכנכון יזכה לאותן האורות
 שירדו אז בעת החגצרות החשמונאים, ויזכה
 לאורות גדולים ע"י הנר חנוכה, כדכתיב "באורך
 נראה אור", שע"י הנר חנוכה יזכה לראות אורות
 גדולים.

חושך זו יון

א

איתא במדרש (צ"ר פ"ב ה') ר"ש בן לקיש
 פתח קרא במלכויות, והארץ הייתה תהו זו מלכות
 צבל שנאמר ראיתי את הארץ והנה תהו, וזהו זו
 מלכות מדי שנאמר ויבהילו להביא את המן,
 וחושך זו מלכות יון שהשיכו עיניהם של ישראל
 בגזירותיהן שהיתה אומרת להן כתצו לכם על קרן
 השור שאין לכם חלק בצלוקי ישראל, על פני
 תהום זו מלכות רשעה שאין לה חקר כמו
 התהום, מה תהום אין לה חקר אף הרשעים בן,
 ורוח אלוקים מרחפת זו רוחו של משיח וכו',
 ובאילו זכות משיח בזה בזכות החשובה שנמשלה
 כמים שנאמר שפכי מים לך וגו' ע"כ.

יונים
 left side
 יונה

חז"ל גילו לנו כי הדי עינים, חכו וזהו
 וחושך ותהום, שהיו בעת צריחה העולם, הם
 צריחה של העדר שיט בעולם, והעדר זה קיים
 לכל ימות העולם, כמו שאומר הרמב"ן (בראשית
 ב' ג') שכל מה שהי בהשגת ימי בראשית נחלק
 להשגת אלפים שנה, וכל מה שהי בהשגת
 אלפים שנה של קיום העולם הי נכלל בצאתו ו'
 ימים, ובמשך ימות העולם נחגלה העדר זה של
 תהו ככה מלכות צבל, וכן כולם, כי הדי מלכויות

4 sources
 of צדי
 in the text

6 days of
 creation,
 6000 yrs.

הם די כוחות הרע שיט בעולם, והם נגד אותו די
 דברים של העדר שיט בהצריחה, וכל אחד מיוחד
 צמינה ומשונה זה מזה, ואלו די דברים של העדר,
 נחלצשו צדי מלכויות, ומבואר במהר"ל (וכ"כ
 בשפ"א לחנוכה ח"ג ד"ה איתא) כי תהו וזהו
 הם נגד צבל ומדי כי צאתו זמן לא הי עדיין
 הבית המקדש צנוי, והיתה תקופה של תהו
 וזהו.

תהו וצמינה -
 A time without
 the equanimity

A pile in it
 An attack
 on the
 of equanimity

ושעבוד מלכות יון הי מיוחד צמינה, כי
 הי גלות בעת שהיו ישראל שרוים על אדמתם,
 וכשהי להם הבית המקדש, והי מאיר להם אורה
 של בית המקדש, שעלי אמרו חז"ל (תענית ז').
 שמשם תלא אורה לישראל, וצאתו הזמן
 בא יון להחשיך זה האור, ולכן נקרא בשם חושך
 כי הי להם האור של בית המקדש, ואור חכמי
 התורה, והם ראו לבעלה, וזהו מה שאמרו חז"ל
 שהשיכו עיניהם של ישראל, כי הבית המקדש
 נקרא בלשון עין, כדכ' (מלכים א' ע') והיו עיני
 ולבי שם כל הימים, ועין זה ראו להחשיך, וכן
 נקראים חכמי הדור בשם עיני העדה (הוריות
 י:), ואח העין הזה ראו הם לבעלה.

Darkened eyes
 of Jews -
 the הוריות
 is our eye

יו - also
 the הוריות
 of the generation

יעי מהר"ל באר הגולה בביאורי המגיד מקאוניץ צ"ל הנדפס בסופו, שבמאמר השלישי שם מבאר כי כל הבריאה הי
 מסודר כבר מששת ימי בראשית, ואחד מראיותיו הם ממדרש הזה שכבר היו חז"ל גליות מסודרים מששת ימי בראשית,
 אלא שהי ביולת האדם להגבי עצמו למעלה מסדר הזה לסדר אחר.

מלכות יון לא הי' דעתם להרחיב את **בית המקדש**, וגם לא רצו לעקור את החורה מכל **וכל ואדרבה** על ידם הי' הפרסום של חושבי' **בשנים** לשון, ופרסמו את יופי של החורה, אבל **הם רצו את האור הפנימי** שהאיר בבית המקדש, האורה זו חורה, האור שנחורה, את זה הי' עיקר המלחמה, כי יון רצו זה "קולטור" של עם ישראל, והסכימו שיהי' להם בית המקדש ומדינה לעצמם, אבל הכא נחורה "קולטור" וחכמה וכשיטת המחוינים "יהי' ככל הגוים בית ישראל" ולא שיהי' לעם ישראל דרך אחרת וגבוה משאר האומות. הם רצו לקיים את האומה הישראלית ולבטל קדושת עם ישראל.

They didn't want to destroy the temple
They didn't want to destroy it

They allow and enjoy but who is being kept special or holy

ועיקר כוונת יון (אף שלא כל יוני כשהלך למלחמה התכוין לזה, אבל איבדו לא חזי מזלי חזי) הי' לעקור את הכבדל בין ישראל לעמים ומה שישראל חושבים כי יש להם השגחה מיוחדת ממרום, ושםם חחה הנהגה אחרת מכל האומות, את זה רצו הם לבטל, ומה שתרגמו החורה לשבטים לשון גי' הי' כזונה הזאת, לבטל הכבדל בין ישראל לעמים ושלכל אחד מהאומות יהי' היכולת ללמוד חורה, ולכן איתא כי בשעה שתרגמו החורה לע' לשון שלטת ג' ימים חושך על העולם, כי אז התחילה השטנוד של מלכות יון, ומאז התחילה החשכות של יון להחשיך עיניהם של ישראל, וכן איתא במהר"ל כי היונים בקשו לפרש את החורה ליונית כדי שיהי' להם אחיזה בישראל.

כתבי(שמות כד י) ויראו את אלוקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעלם השמים לפנה, וברשיי מניח מגמרא סוטה (יב) כמעשה

Wanted to make my accessible all by myself it

לבנת הספיר-היא היחה לפניו בשעת השטנוד לזכור זרתן של ישראל שהיו משופכים במעשה לבנים, כעלם השמים לעבר-משנגאלו הי' אור וחדוה לפניו, ע"כ, ופירושו הוא כי אז הבינו בני ישראל את הנהגה המיוחדת שיש בגלות, ובגאולה, שגם בשעת שכלל ישראל הם בגלות, כשטנוד מעשה לבנים הם חחה השגחה הבורא, וכל הגלות הוא לזכך את גופם למשן יהיו ראויים אח"כ למדריגות גדולות, וזהו כמעשה לבנת הספיר שהמעשה לבנים הי' כדי שיאירו אח"כ כאבן ספיר, וכן אמרו חז"ל בפסחים (פז:): שהגלות נקראת זריעה, וזרעתי לי בחרן, כלום אדם זרע סאה וכו', אלא שהגלות הוא להזיז פירות גדולות, וזאת הבינו אז בני ישראל, אף בשעת הגלות אין רואין זאת, אח"כ הבינו שכל הגלות הי' לעובדם, ושהי' צניחא פקוחא ממרום, ובהשגחה הזאת נקראת ויראו את אלוקי ישראל, ההשגחה המיוחדת לכלל ישראל, אלוקי ישראל עליך יחדתי שמי ביותר.

Approach as part of ritual

You are not special

It's not a direct connection to

מהנהגה של השגחה מי צנחית אלוקי ישראל ומשכ הנהגה זו של אלוקי ישראל בממולט, וזה היחה עיקר הכבדל שיש בין ישראל לע השגחה ממרום והנהגה ו

The opposite of the special things we have

וגם מה שאמרו עיניהם של ישראל, גי' מ הלשון עיניהם כבר את המקדש ומיוסד הקרא ו הימים, שהבית המקדש חכמה (פרשה זא) פ בהשגחה עליונה, ולכ מ היא בלב, ולכן אומר המ: ראש דקוב"ה (שהם ו להשגחה פרטיות שיש ו ביותר, אבל הבית נתחלק ו אינה צבוח לכל אדם, ו ביותר, כדכ"י עיני הי' אל ו שהלשון עין מורה על הש של יד הוא האהבה ש ובהאבה הוא צבוח לכל העין, העין הי' אל יראוי השגחה המיוחדת שיש ו היונים להחשיך שלא ו ישראל- עליך יחדתי שג

It's special way of watching over us

A special love

4 parts in

1 in

אהבה

4 are

the by

עין

ומציינו בספר מלכויות הן נגד ד' עביו
יעי במדרש שה"ש על הקרא ר"י וכו' אמר תאומתי מה ע"כ, יעו"ש, ואת הדביקות בכל נגד ע"ז, שבתקופתם ו ע"ז ענין קידוש השם ומסי שניהם יש לחן שייכות זה חם סתירה והיפוך לקדוש

ואיתא בגמ' (גיטין נו:): שבעת חורבן המקדש אמרו על הפסוק מי כמוכה בא-לים מי כמוכה באלמים, ונראה כדרשה פליאה, כי איך זה בא באמצע השירה, אך שכלל ישראל בעת שיצאו ממצרים הבינו כי הגלות הי' לטובתם, ואז הבינו ההנהגה של גלות, והבינו חמי כמוכה באלמים כי גם מה שחקב"ה כביכול שותק שנמצאים בגלות הוא גי' לטובתינו וראוי לתת שבה ולשיר עליי.

לפניו בשעה השנייה : היו משועבדים במעשה גורם-משגאלו הי אור ושו הוא כי אז הבינו המיוחדת שיש בגלות, כל ישראל הם בגלות, ומה שהגנתה הבורא, גופם למען יהיו ראויים, וזהו כמעשה לגנות, כי כדי שיאירו אח"כ חז"ל בפסחים (פז:): ורעתי לי בארץ, כלום א שהגלות הוא להוציא ינו אז בני ישראל, אף זאת, אח"כ הבינו שכל 'בטינה שקיחה ממרום, ייראו את אלוקי ישראל, ישראל, אלוקי ישראל

ים כתבו לכם על קץ ולוקי ישראל, ראו שהם והנה הזאת של אלוקי ייוחדת לכלל ישראל, שמו ביותר, ובמכריל ה שאמרו כתבו לכם על כיר זזה את חטא העגל המדרש נר"ד פ"ע (ה) ברמב"ן מנאר חטא בממולט, (פי רמב"ן) וזה היחה היפוך

ח: באלמים, ונראה כדרשה וית חיי לטובתם, ואז הבינו ס בגלות הוא גיכ לטובתינו

מההנהגה של השגחה מיוחדת על כלל ישראל נבחינה אלוקי ישראל ומשם ראו היונים לקטרג על הנהגה זו של אלוקי ישראל, שאחס בעצמכם ראו בממולט, וזה היחה עיקר כונת היונים לבעל זה ההבדל שיש בין ישראל לעמים, שישראל יש להם השגחה ממרום והנהגה אחרת משאר האומות.

וגם מה שאמרו חז"ל הלשון החשיכו עיניהם של ישראל, ג"כ מכוון על דרך הני"ל, כי הלשון עיניהם כבר אמרנו שקאי על הבית המקדש ומיוסד הקרא והי עיני ולכי שם כל הימים, שהבית המקדש נקרא עין ולכי, ובמשך חכמה (פרשה בל) פירוש כי עין מורה על ההשגחה עליונה, ולכי מורה על האהבה אשר היא בלכי, ולכן אומר המשך חכמה שהתפילין של ראש דקוב"ה (שהם בין העיניים) הכוונה להשגחה פרטיות שיש להקב"ה על כלל ישראל ביותר, אבל הבית נחלק לדי' בחים, כי ההשגחה אינה בשורה לכל אדם, שעל לדיקים יש השגחה ביותר, כדכ"י עיני ה' אל לדיקים, (והוא ג"כ ראי שהלשון עין מורה על השגחה), משא"כ התפילין של יד הוא האהבה של הקב"ה לכלל ישראל והאהבה הוא בשורה לכל ישראל, עי"ש, ואת זה העין, העין ה' אל יראיו בטינה שקיחה ממרום, השגחה המיוחדת שיש לכלל ישראל, את זה ראו היונים להחשיך שלא יהי להם זו של אלוקי ישראל- ענין יחדתי שמי ביותר.

ומצינו בספרים הקדושים כי הדי מלכויות הן נגד ד' עבירות חמורות, ה' עבירות

נע"י במדרש שה"ש על הקרא (שה"ש ח' ב') יונתי תמתני, ר' ינאי אומר תאומתי לא אני גדולה ממך ולא היא גדול ממני, ר"י וכו' אמר תאומתי מה התאומים הללו אם חושש בראשו חבירו מרגיש כן כביכול אמר הקב"ה עמו אנכי בצרה, ע"כ, יעו"ש, ואת הדביקות הזה רצו חיונים לבטל. ובל נגד ע"ז, שבתקופתם חיי ענין חנני מישא' ועזרי, ואף שבתוס. כתבו שלא חיי ע"ז גמורה אבל חרי חזינן דחי שייך ע"ז ענין קידוש השם ומסי"ג, ומדי נגד ג"ע שזה חיי כל תקופת אחשורוש וגם סעודת אחשורוש חיי בו מעין ג"ע כי שניהם יש לחן שייכות זה לזה, וכמו שסיידר הרמב"ם בחכמתו הלכות איסו"ב ומאכ"א ביחד בסדר קדושה. דשניהם הם סתירה והיפוך לקדושה, וכל מקום שאתה מוציא נגד ערוח אתה מוציא קדושה.

The opposite of the special in case we have

It's special way of watching over us

It parts in the תפילין

4 are the big and

Why is the son of man?

They were a line of creation and what is the connection to the world?

Remove תפילין

Spiritual death

58-62 86-94

חיים ואמרו חז"ל (ספר הקנה, בראשית) ומאן דנפח מדילי קאנפח, וזהו החיות הפנימי שיש בכל איש ישראל, וכשמסלק זו הנורה הפנימיות אז נקרא שפי"ד, וזהו מה שאמרו גדול המחטיו ויתר מהבורגו, ומבאר המהר"ל כי זה באמת הוא ענין של הריגה, שמוציא ממנו החיות הפנימי, אלא שהמבין יראה ויבין כי זה עוד גרוע מהריגה, שזה שפיכת דמים נלחי שמוציא החיות האמיתי ממנו, ולכן נקרא חכמת יון בשם חכמת חילוניות, היינו שלוקחים את החילוניות של כל דבר, ומבטלים הפנימיות של החכמה, ואח זה ראו הם להשפיע על חכמת התורה לקחת החילוניות ולבטל הפנימיות ממנו.

דבר זה ראינו כבר בשם ויפת, ששניהם עשו מעשה מלוח אחת וזכו לשכר אחר, דכתיב (בראשית ט' כ"ג) ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרית ויכסו את ערות אביהם; וברש"י שם מצוא חז"ל (מגמ' סנהדרין ע) אין כתיב ויקחו אלא ויקח לומד על שם שנתאמן במורה יותר מיפת, לכך זכו בניו לעלות של ליצית ויפת זכה לקבורה לבניו, שנאמר אהן לגוג מקום שם קבר, ע"כ, והוא באמת דבר פלא שמצינו שני אנשים שעשו מעשה מלוח אחת, וזה זכה לשכר נלחי ורוחני של עשיית מלוח ליצית לבניו אחריו, וזה זכה לשכר של קבורה לבניו, ואמרו חז"ל שזה נתאמן יותר במורה, וביאור הדבר, כי בודאי בעשיית מלוח לא היה שייך התאמנות יותר, בעלם המעשה של נטילת השמלה והכיסוי, אלא החילוק היה בכונתם בעשיית הדבר, כי שם שעשה זה מלד פנימיות, והבנת השכל ועם כונה של עשיית המלוח זכה לשכר פנימיות של עליית של ליצית, כיסוי לפנימיות

הנפש, אבל יפת שעשה בדבר רק מלד החילוניות והיופי של הדבר, כי דבר זה מן הראוי לבסות ערות אביו, לכן זכה לכיסוי לחילוניות שלו, והוא קבורה במלחמת גוג ומגוג, ויפת הוא אביו של יון, וזהו יסודו של יון לקחת היופי החילוני, בלי פנימיות בדבר, לקחת את היפת חלקים ליפת, בלי הוישכן באהלי שם, כי הקב"ה נתן היופי ליפת למען ירפו לפנימיות, שיתן את היופי באהלי שם, וזה היה ירושת יון מיפת, את היופי החילוני, ולבטל ממנו החיות המח' אוחו, החיות המקשר את החומר לנורה ואת הגוף לנפש.

חג' אבות השרישו בכל הדורות הכה לעמוד נגד ג' כוחות הרע האלו, נגד הג' עצירות שעליהם נאמר יהרג ואל יעבור, אברהם שהוא מדת החסד, הוא הכה נגד גילוי עריות, להכניס החסד לקדושה, ויילחם שהוא מדת הגבורה הוא הכה נגד עבודה זרה, ויעקב הוא מדת האמת נגד שפיכת דמים, שיעקב היה מקור החיות, כמו שאמרו יעקב אבינו לא מת, כי היה משולל לגמרי מכל ענין של מיתה, כי הוא היה מקשר החומר להנורה עד שהחומר נתהפך לנורה, ונתקשר לגמרי הליור החילוני עם הליור הפנימי, וכן מצינו שאמרו עליו שלא ראה קרי מימיו, שהוא היה ההיפך משפיכת דמים וכל אבזרייהו, והוא באמת יסוד של מדת האמת, שיעקב הוא מדת האמת כדכ' אהן אמת ליעקב, כי אמת נקרא כשכל כוחותיו החילוניים והפנימיים מתאימים, וכשיש איזה שינוי מהפנימיות להחילוניות כבר נקרא שקר, ולכן כשהחילוניות מקושר לגמרי להפנימיות אז נקרא שהגיע למדת האמת, וכה האמת הוא ההיפוך משפי"ד, ובכוחו של יעקב"א שכבש את הדרך לכל הדורות אחריו גברו החשמונאים על

יוע"י שפ"א לחנוכה תרמ"ה ד"ה איתא מש"כ שם רמז בהא דאיתא בשאלתות ובעה"ב וטלית מצויצת באמצע, שנרמז כאן ענין של ציצית שהוא לרמוז על מעשה הזה של שם ויפת עיי"ש.

שם יפת

יון, ויון הוא ההיפוך מ הוא רק בחילוניות ולכן נ (פי' שפ"א לחנוכה תרל"ו

כשנתבונן בכ

נראה שכולם היו לבטל

לעמים, ומצינו שאמרו שנת ומילה, שעל ג' ה לבטלם, שראו (איכו ל המלות בין ישראל לעמי

ומבאר השפ"ל

ד"ה איתא) כי נג' מלו

ישראל לעמים בכל הדור בפני ישראל שגם הגוף בו שינוי בעלם מגוף יוני כיונים והמתיונים שכל חכמה ואין לו שייכות כוחות הגוף לריכוס ש מיני הנאות להגוף, היפ לנאמם הנאה הגוף, ולו שהגוף של ישראל הוא ל ומצינו שאמרו חז"ל (ר"י הוא בעריות, ופושע יש דלא מנה חפילין, וזהו הוא במדרגה שהאי ה

יוע"י בשם משמואל פרשת נחשת, ובמדרש ויקהל אצל הכה בקדושה נגד כוחו ש יוע"י מהרש"א שם בחי' או יע"י בשפ"א תרל"ו ד"ה אי

wanted to sep the Jews from being separate

These 3 things highlight our unique way in

ז"ה יפת the exact opposite of

אור vs יפת

הגוף הוא

שם יפת חנוכה